

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: środa, 09, maj 2012 00:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 5099

„Art. 12 ust. 2-5

2. Asystent rodziny jest obowiązany do systematycznego podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie pracy z dziećmi lub rodziną, w szczególności przez udział w szkoleniach oraz samokształcenie.
3. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin i zakres programowy szkoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, oraz kwalifikacje osób, które mogą prowadzić szkolenia, mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu wykonywania zadań przez asystenta rodziny.
4. Program szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, zatwierdza, na okres 5 lat na wniosek podmiotu, który opracował ten program, minister właściwy do spraw rodziny.
5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, przedstawia się informacje dotyczące w szczególności programu szkolenia, liczby godzin i kwalifikacji osób prowadzących szkolenie, sposobu prowadzenia szkolenia oraz materiału dydaktycznego wykorzystywanego podczas szkolenia.
6. Zatwierdzenie lub odmowa zatwierdzenia programu szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, następuje w drodze decyzji.”

Obowiązek podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez asystenta rodziny dotyczy zarówno osób zatrudnionych w administracji samorządowej jak i zatrudnionych u podmiotów realizujących zadania z zakresu wspierania rodziny na podstawie zlecenia, niezależnie od formy prawnej zatrudnienia asystenta. Ustawa mówi o dwóch formach podnoszenia kwalifikacji: udział w szkoleniach oraz samokształcenie. Inne formy to np. wykorzystanie elementów benchmarkingu, wymiana dobrych praktyk, tworzenie i przystępowanie do stowarzyszeń zrzeszających asystentów rodziny.

Niedopełnienie obowiązku podnoszenia kwalifikacji nie jest obarczone przez ustawodawcę żadną sankcją. Wydaje się jednak, że np. w przypadku gdy podstawą zatrudnienia asystenta jest umowa cywilnoprawna strony mogą przewidzieć wymóg podnoszenia kwalifikacji, zasad ponoszenia kosztów z tego tytułu oraz skutków prawnych niedopełnienia warunków wynikających z umowy. W przypadku asystentów rodziny będących pracownikami samorządowymi, norma zawarta w art. 12 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej stanowi w zasadzie powtórzenie dyspozycji z art. 24 ust. 2 pkt 7 ustawy o pracownikach samorządowych. Jednocześnie należy wskazać, że art. 29 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych nakazuje w planach finansowych jednostek zatrudniających pracowników samorządowych przewidywanie środków finansowych na podnoszenie wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Oznaczać to może tyle, że w omawianym przypadku zarówno pracownik jak i pracodawca powinny partycypować w kosztach podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracownika.

Minister właściwy do spraw rodziny określił, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin i zakres programowy szkoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, oraz kwalifikacje osób, które mogą prowadzić szkolenia, mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu wykonywania zadań przez asystenta rodziny.

W cytowanym przepisie chodzi o szkolenia, których ukończenie będzie uprawniało osoby nie posiadające odpowiedniego wykształcenia do podjęcia pracy asystenta rodziny (o wymaganych kwalifikacjach zawodowych wstępnie była mowa przy omawianiu art. 12 ust. 1 ustawy). Wykonanie dyspozycji ustawowej stanowi rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie szkoleń na asystenta rodziny. Zgodnie z powołanym aktem prawnym zakres programowy szkoleń dla osób zainteresowanych podjęciem pracy asystenta rodziny obejmuje:

1. wybrane zagadnienia z prawa rodzinnego, administracyjnego, karnego, cywilnego, zabezpieczenia społecznego oraz prawa pracy;
2. wybrane elementy pedagogiki, psychologii rozwojowej i wychowawczej, z uwzględnieniem problemów dotyczących rozwoju dziecka i wpływu sytuacji kryzysowych w rodzinie na zachowanie i rozwój dziecka;
3. regulacje prawne w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
4. zadania i uprawnienia asystenta rodziny;
5. etykę pracy asystenta rodziny;
6. analizę własnych możliwości i ograniczeń w wykonywaniu zadań asystenta rodziny;
7. komunikację interpersonalną;
8. metodykę pracy asystenta;
9. definicje rodziny, jej strukturę, funkcje oraz potrzeby i problemy;
10. charakterystykę problemów rodziny, w tym:
  - a) problemów destrukcyjnych zachowań dziecka i rodziców,
  - b) nieprawidłowych postaw rodzicielskich,
  - c) problemów wychowawczych,
  - d) problemów w pełnieniu ról społecznych, bezrobocia, uzależnienia, choroby psychicznej;
11. analizę potrzeb i problemów rodziny;
12. sporządzanie planu pracy z rodziną;
13. doskonalenie umiejętności opiekuńczo-wychowawczych rodziny, umiejętności radzenia sobie w sytuacjach stwarzających trudności wychowawcze oraz w wypełnianiu ról społecznych;
14. problemy wynikające z opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem;
15. organizowanie wspomaganie rozwoju dziecka z problemami emocjonalnymi i zaburzeniami zachowania;
16. problematykę mediacji w rodzinie;
17. elementy ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego;
18. zagadnienia dotyczące uprawnień w zakresie wsparcia osób niepełnosprawnych;
19. edukację zdrowotną;
20. problematykę interwencji kryzysowej w rodzinie;
21. organizację czasu wolnego dzieci i młodzieży;
22. pielęgnację niemowląt i dzieci;
23. pomoc w funkcjonowaniu rodziny w środowisku lokalnym;
24. współpracę asystenta z rodzinami oraz służbami wspierającymi rodzinę;
25. zapoznanie się z systemem funkcjonowania instytucji prowadzącej pracę z rodziną, w formie praktyk w tej instytucji.

Szkolenie ma być prowadzone w formie zapewniającej aktywny udział uczestników. Liczba godzin szkoleń nie może być mniejsza niż 230 godzin dydaktycznych, w tym 30 godzin z zakresu analizy własnych możliwości i ograniczeń w wykonywaniu zadań asystenta rodziny oraz 30 godzin z zakresu zapoznania się z systemem funkcjonowania instytucji prowadzącej pracę z rodziną, w formie praktyk w tej instytucji.

Szkolenia mogą prowadzić osoby posiadające:

- co najmniej 3-letnie udokumentowane doświadczenie w prowadzeniu szkoleń oraz
- ukończone jednolite studia magisterskie lub studia drugiego stopnia - z zakresu problematyki odpowiadającej tematycznie zagadnieniom, z których będzie prowadzone szkolenie.

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: środa, 09, maj 2012 00:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 5099

Szkolenia, w zakresie: charakterystyki problemów rodziny, analizy potrzeb i problemów rodziny, sporządzania planu pracy z rodziną, doskonalenia umiejętności opiekuńczo-wychowawczych rodziny, umiejętności radzenia sobie w sytuacjach stwarzających trudności wychowawcze oraz w wypełnianiu ról społecznych, elementów ekonomii i organizacji gospodarstwa domowego, organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży oraz pomocy w funkcjonowaniu rodziny w środowisku lokalnym mogą prowadzić również osoby posiadające:

- co najmniej 3-letnie udokumentowane doświadczenie w prowadzeniu szkoleń z zakresu problematyki odpowiadającej tematycznie zagadnieniom, z których będzie prowadzone szkolenie, oraz
- co najmniej 5-letnią praktykę w pracy z dziećmi i rodziną.

Program szkolenia, zatwierdza w drodze decyzji administracyjnej, na okres 5 lat na wniosek podmiotu, który opracował ten program, minister właściwy do spraw rodziny.

Osoba zainteresowana odbyciem kursu w pierwszej kolejności powinna się zainteresować, czy podmiot organizujący szkolenie posiada zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw rodziny program szkolenia. Stanowi to potwierdzenie, że program realizowany w ramach szkolenia odpowiada wymogom przewidzianym w rozporządzeniu. W praktyce na rynku usług szkoleniowych zaczęły pojawiać się oferty skierowane do kandydatów na asystentów rodziny, które nie spełniają omawianego wymogu, mogą stanowić jedynie sposób na podwyższenie kwalifikacji osób, które już spełniają warunki do podjęcia pracy asystenta rodziny.